

The Human Rights Advisory Panel

UNMIK HQ, East Wing, 10000 Pristina, Kosovo

ODLUKA

Datum usvajanja: 17. oktobar 2008. godine

Slučaj br. 24/08

Agim BEHRAMI

protiv

UNMIK

Sednica Savetodavne komisije za ljudska prava od 17. oktobra 2008. godine u prisustvu sledećih članova:

G-din Marek NOWICKI, Predsedavajući član
G-din Pol LEMENS

G-din Džon RAJAN, Izvršni službenik

Nakon što je primila k znanju povlačenje g-đe Snežane BOTUŠAROVE sa sednice komisije u skladu sa pravilom br.12 poslovnika o radu.

Nakon što je razmotrila gore navedeni zahtev koji je podnet shodno članu 1.2 uredbe UNMIK-a br. 2008/12 od 23. marta 2006. godine o uspostavljanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon rasprave komisija je donela sledeću odluku:

I. ČINJENICE

1. Podnosilac žalbe je podneo žalbu u ime svojih sinova, pokojnog Gadafa Behramija, rođenog 1988. godine i Bekima Behramija, rođenog 1990. godine.
2. Dana 11. marta 2000. godine Gadaf i Bekim Behrami su se igrali sa još nekim drugim dečacima u mestu zvanom "Zmić" u selu Brobonić u oblasti Mitrovice.

- Oni su otkrili neke neeksplozirane kasetne bombe, koje su bacane tokom bombardovanja Savezne Republike Jugoslavije (SRJ) od strane NATO-a 1999. godine. Jedna od bombi je eksplodirala kada ju je jedan od dečaka bacio u vazduh. Gadaf Behrami je poginuo, a Bekim Behrami je zadobio ozbiljne povrede. Uprkos brojnim operacijama, njegov vid je još uvek oštećen.
3. Multinacionalna brigada koju je vodila Francuska bila je odgovorna za sektor Kosova koji je obuhvatao i oblast Mitrovice u kojoj se dogodila nesreća. Francuska je bila jedna od četiri brigada koja je činila međunarodno prisustvo bezbednosnih snaga (KFOR) na Kosovu, koje su dobile mandat rezolucijom 1244 Saveta bezbednosti UN-a od 10. juna 1999. godine.
  4. UNMIK, koji ima mandat po osnovu iste rezolucije 1244, ispitao je nesreću i dana 18. marta 2000. godine podneo je izveštaj u kojem piše da je Gadaf Behrami preminuo usled brojnih povreda izazvanih eksplozijom bombe i da se incident može pripisati "nenamernom ubistvu izazvanim neopreznosću" počinjenim od strane dečaka koji je bacio bombu u vazduh.
  5. Dana 22. maja 2000. godine, okružni javni tužilac je pisao podnosiocu žalbe obavestavajući ga da dokazi ukazuju da je detonacija bila slučajna i da neće biti podneta krivična prijava. On ga je takođe obavestio da ima pravo da može da podnese krivičnu prijavu u roku od osam dana.
  6. Dana 25. oktobra 2001. godine, podnosilac žalbe se žalio Kosovskoj kancelariji za žalbe da Francuska nije poštovala propise (u vezi sa deminiranjem) iz rezolucije 1244. Žalba je bila odmah odbijena po osnovu što razminiranje predstavlja odgovornost UN-a od 5. jula 1999. godine.
  7. U međuvremenu je podnosilac žalbe 28. septembra 2000. godine podneo žalbu Evropskom sudu za ljudska prava (ESLJP). Velika komora suda je presudila da žalba nije prihvatljiva i to je objavila odlukom od 2. maja 2007. godine, a zasnivajući svoju odluku na nenadležnosti za slučaj. Sud je smatrao, pre svega, da je KFOR vršio ovlašćenja koja su mu zakonito data shodno poglavlju VII Povelje Ujedinjenih nacija i od strane Saveta bezbednosti, tako da je kažnjiv postupak bilo, u principu, moguće "pripisati" UN-u. Štaviše, pošto je UNMIK organ ogranak UN-a stvoren shodno poglavlju VII, kažnjiv postupak je, u principu, takođe moguće "pripisati" UN-u. Ujedinjene nacije su pravno lice koje je odvojeno od pravnog subjektiviteta svojih zemalja članica i nisu strana potpisnica Evropske povelje o ljudskim pravima (EPLJP). Evropski sud za ljudska prava je odlučio da EPLJP ne može da bude tumačena na način koji bi sud presuđivao u vezi sa postupcima ili propustima ugovornih strana koji su pokriveni rezolucijama Saveta bezbednosti i koji su se dogodili pre ili tokom misija UN-a radi obezbeđivanja međunarodnog mira i sigurnosti. Ako bi se to učinilo onda bi to bilo ometanje sprovođenja ključne misije UN-a u tom polju, uključujući i efikasno vršenje njenih operacija.

II. ŽALBA

8. Podnosilac žalbe navodi da su smrt Gadafa Behramija i povrede Bekima Behramija bile izazvane time što "nadležni organi" nisu postavili znakove opasnosti. Podnosilac žalbe tvrdi da to predstavlja kršenje prava na život, što je između ostalog garantovano odredbama člana 2 EKLJP.

III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

9. Žalba je podneta 7. jula 2008. godine i registrovana je istog dana.
10. Podnosioca žalbe je zastupao g-din Gazmend Nuši.

IV. ZAKON

11. Pre razmatranja slučaja i njegove vrednosti komisija mora da odluči da li da prihvati slučaj, uzimajući u obzir kriterijume za prihvatanje koji su utvrđeni članovima 1, 2 i 3 uredbe UNMIK-a br. 2006/12.
12. U skladu sa članom 2 uredbe komisija je nadležna za žalbe koje se odnose na navodna kršenja ljudskih prava koja su se dogodila najranije 23. aprila 2005. godine ili koja priostiču iz činjenica koje su se dogodile pre tog datuma, ako te činjenice ukazuju na neprekidno kršenje ljudskih prava.
13. Komisija napominje da se nesreća tokom koje je poginuo Gadaf Behrami, a ozbiljno povređen Bekim Behrami dogodila 11. marta 2000. godine. Navodno nepostupanje od strane "nadležnih organa" zbog neobeležavanja i/ili nedeminiranja kasetnih bombi je takođe bilo od značaja u to vreme.
14. Komisija je stoga prinuđena da zaključi da su se činjenice u vezi sa ovim slučajem dogodile pre 23. aprila 2005. godine i da ne ukazuju na neprekidno kršenje ljudskih prava. Osim pitanja da li se propust na koji je podneta žalba može pripisati UNMIK-u, žalba se takođe nalazi izvan *vremenske nadležnosti* komisije.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija je jednoglasno,

PROGLASILA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

Džon RAJAN
Izvršni službenik

Marek NOVICKI
Predsedavajući član